

hooked, Peter De Meyer (2019)

Kunst van Peter De Meyer slaat je aan de haak

Posted By [Yves Joris](#)

De kunst van Peter De Meyer onder één noemer vangen lijkt onbegonnen werk. Toch lijkt het werk van deze Antwerpse kunstenaar op het eerste zicht niet zo moeilijk. Schijn bedriegt. Het zijn net die subtiele ingrepen in de realiteit die zijn kunst tot nadenken doen stemmen. In Galerij Geukens & De Vil, waarmee hij bijna tien jaar samenwerkt, vonden we de tijd voor een gesprek over handschoenen, vislijnen en het mooiste compliment dat hij ooit kreeg.

De dag van het interview heeft de eerste winterprik mijn stembanden aangetast en klink ik als een oude 78-toerenplaat. Dus ik hoop dat Peter een vlotte prater is. Al snel besef ik dat hij niet alleen vlot praat, maar dat hij dat met een hartverwarmende passie doet. In de tentoonstelling wijst hij op de installatie *hooked* (2019) die volgens hem zijn rol als kunstenaar in de wereld perfect omschrijft. De hengel die met een dunne visdraad met het plafond verbonden is, symboliseert niet alleen de relatie tussen artiest en galerijhouder, het is ook een verwijzing naar de Griekse schikgodinnen en de levensdraad. Dagelijkse versus existentiële realiteit. Rest de vraag: wie heeft nu wie gevangen?

Misschien wel de meest voor de hand liggende vraag: wanneer wist je dat kunst een deel van je leven zou worden?

“Dat wist ik vrij snel. Al op zeer jonge leeftijd speelde ik gitaar en was ik aan het knutselen of tekenen. Ook op school wezen mijn goede schoolresultaten op een zekere artistieke aanleg. En, lacht hij, ik denk dat ik er ook voor zorgde dat andere klasgenootjes goede punten haalden voor plastische opvoeding. Meer dan eens zetten zij hun naam onder een van mijn tekeningen.”

En die passie zette zich door?

“In het hoger onderwijs behaalde ik eerst een bachelor Interieurvormgeving om vervolgens een bachelor-na-bachelor Meubelontwerp toe te voegen aan mijn curriculum. Tijdens deze laatste opleiding flirtte ik vaak met de grens tussen design en kunst. Zo maakte ik een zitmeubel waarop je niet kan zitten: functioneel design. Ik werkte twee jaar alleen alvorens ik besloot deel te nemen aan een groepstentoonstelling. In 2010 organiseerde ik mijn eerste solotentoonstelling waarop ik enkele galerijen uitnodigde. De rest is geschiedenis.”

Misschien een moeilijke vraag in het begin van een interview: wat betekent kunst voor jou?

“Het is een deel van mijn leven, een onlosmakelijk deel waarin alles samenkomt. Kunst is datgene waarin ik mezelf kan uiten en tegelijk volledig vrij zijn.”

En hoe uit zich dat?

“Op verschillende manieren. Niet alleen door bepaalde centrale thema's in mijn werk maar ook door mijn aanpak waarbij ik kleine verschuivingen in context en betekenis doorvoer. Mijn werk is een spel van associaties met objecten. Met subtiele ingrepen in mijn werk tracht ik verwachtingspatronen te doorbreken.

my gloves, Peter De Meyer (2019)

“Daarnaast vind je ook drie centrale thema's in mijn werk terug. In de eerste plaats sta ik stil bij de betekenis van kunst door niet alleen na te denken over de kunstwereld zelf, maar ook over mijn positie als kunstenaar. Ik denk daarbij aan het eerder vermelde *hooked*, maar ook aan *my gloves* waarbij ik twee soorten handschoenen in een kader tentoonstel. De werkhandschoen verwijst naar het labeur, naar de creatie van het werk, naar de fysieke arbeid die nodig is om mijn kunst tot leven te laten komen. De witte fluwelen handschoen is een metafoor voor de aanpak ná de creatie. Het contact met potentiële kopers, de ophanging in de tentoonstelling. Natuurlijk vormt het creatieproces zelf ook een thema op zich. Een mooi voorbeeld is *bite, bit, bitten*. Ik bijt op de balpennen en potloden die ik tijdens het werk gebruik. Het resultaat van deze 'gebeten' pennen vormt een nieuw kunstwerk dat het creatieproces verbeeldt. En ten slotte is er natuurlijk ook de reflectie op het individu zelf. *15 stone* is mijn lichaamsgewicht. Ik plaatste een steen op een springplank. Het gewicht zorgt ervoor dat de plank niet langer veert. De last van het lichaam zorgt ervoor dat de veerkracht verdwijnt.”

bite bit bitten (detail), Peter De Meyer (2017)

Steeds weer die knipoog, zo subtiel dat hij bijna amper opvalt. Waar vind je die inspiratie voor je werk?

“Vroeger ging ik op zoek naar voorwerpen die ik dan in mijn atelier ergens een plaatsje gaf. Al snel besepte ik dat ik op deze manier de ganse wereld in mijn werkplaats binnen sleurde. Ik was de hamster-kunstenaar of is het kunsthamsteraar die alles bijhield omdat het ooit wel tot inspiratie kon dienen. Ondertussen heeft mijn ateliergerichtheid plaats gemaakt voor een bredere wereldbasis zonder verzamelwoede. Ik maak lange wandelingen, praat met mensen, luister naar muziek en bezoek tentoonstellingen, kringloopwinkels en rommelmarkten. Maar daar focus ik nu vooral op de presentatie en minder op de voorwerpen an sich.”

15 stone, Peter De Meyer

Wanneer ik je werk bekijk dan is dat steeds met een dubbel gevoel. Je creëert werk met een knipoog, waarachter ik ook een traan vermoed. Klopt het dat er een dunne scheidingslijn is tussen knipoog en cerebraliteit in je werk?

“Mijn kunst kan inderdaad op verschillende manieren bekeken worden. Ik wil mijn toeschouwers immers niet vastpinnen op één interpretatie. Trouwens een glimlach en cerebraliteit staan niet noodzakelijk lijnrecht tegenover elkaar. Een glimlach staat niet gelijk aan banaliteit of louter gimmick, terwijl cerebraliteit humor niet hoeft uit te sluiten. Ik stel wel vast dat toeschouwers en critici het vaak handiger vinden om slechts één interpretatie aan mijn werk te geven. Ik denk dat ik dit het best kan uitleggen aan de hand van *down*. Dit is een van mijn eerste werken, waarbij ik een bok (turntoestel) op de grond legde met de poten zo gepositioneerd dat het een gevallen dier lijkt. Bij sommige mensen tovert dit beeld een glimlach om de lippen terwijl dit voor mij net een heel tragisch beeld is omdat het gevallen dier een zinnebeeld van kwetsbaarheid wordt.”

down, Peter De Meyer (2008)

Is je werk door de tijd heen veranderd?

“Ja, ook hier merk ik opnieuw die tweedeling tussen methode en thematiek. Vroeger vertrok mijn werk steeds vanuit een object uit mijn rechtstreekse omgeving en trachtte ik er een nieuwe context aan toe te voegen. Ik moet toegeven dat dit meestal vrij snel en intuïtief gebeurde. Nu vertrek ik veel meer vanuit een bepaald idee en ga ik op zoek naar een manier om er een uitdrukking aan te geven. Ik merk dat ik nu meer nadruk leg op het proces.

“Qua thematiek geef ik toe dat ik in het verleden minder kritisch was voor mezelf en mijn werk. Nu blijft mijn werk veel dichterbij mezelf. Durf ik meer aan introspectie te doen, heb ik oog voor de (kunst)wereld rondom mij.”

En welke kunstenaars in de wereld rondom je dragen je bewondering weg?

Daar moet Peter niet lang over nadenken. De naam van Piero Manzoni rolt over zijn tong. “Ik hou van zijn werk. Hij is voor mij de voorganger van de conceptuele kunst. Hij bewees dat voor een kunstwerk alle materiaal kan gebruikt worden en tegelijk was zijn werk ook een grote kritiek op de massaconsumptie. Persoonlijk hou ik enorm van zijn *Socle du monde*. Door een sokkel op zijn kop te zetten plaatst hij de ganse wereld op een voetstuk. *Il faut le faire*. Ook John Baldessari en dichter bij huis Frederik Van Simaey kunnen op mijn enthousiasme rekenen.”

En wat was het mooiste compliment dat je ooit kreeg?

“Dat was enkele jaren na mijn studies. Ik solliciteerde voor een deeltijdse baan als assistent in een Brusselse galerie. Ik had mijn portfolio meegenomen om de galerijhouder te overtuigen van mijn interesse en passie voor kunst. Zij overtuigde me om verder te werken aan mijn kunst omdat ik in haar ogen te goed bezig was om gewoon in een galerie te werken. Of was het misschien haar manier om te zeggen dat ik niet geschikt was voor de job”, lacht Peter.

In deze digitale tijden is de aanwezigheid op het wereldwijde web een noodzaak. Toch levert een google-zoektocht niet zoveel tekstmateriaal op. Ook hier weer een bewuste keuze?

“Wat denk je dat mijn antwoord zal zijn? Ja en neen, natuurlijk. Het is inderdaad een bewuste keuze in de mate dat op die manier mijn werk een centrale plaats inneemt. Misschien ben ik ook wel eerder introvert en verkies ik als observator aan de zijlijn te staan. Deze thematiek komt tot uiting in de expo *ICH & IK* met het gelijknamige kunstwerk. Door de boodschap aan de binnenkant van het werk te plaatsen leg ik op een subtiele manier de nadruk op het introspectieve karakter van mezelf als kunstenaar.

“En neen, de keuze om te communiceren via mijn werk is geen strategie om me in een mysterie te hullen. Integendeel, ik denk dat ik via mijn werk net veel van mezelf prijsgeef.”

Heb je ten slotte nog een laatste tip voor onze lezers-kunstenaars?

“Ik ben niet zo voor dat sloganeske. Misschien de raad om te kijken. Gebruik je ogen, niet je oren en vooral... volg je eigen intuïtie.”

Roman Pfeffer / Peter De Meyer – ICH & IK

Galerij Geukens & De Vil

3 november tot 1 december

<https://www.geukensdevil.com/current-exhibitions>